

[Støtter.]

tandlæger, håber jeg, at ændringen vil medføre, at flere vil finde frem til de egne af landet, som mangler tandlæger, således at vi kan få en mere ensartet geografisk dækning med selvstændigt praktiserende tandlæger. Af tandteknikerkommissionens betænkning af maj måned 1963 fremgår nemlig, at fordelingen er meget uensartet. Som eksempel kan jeg nævne, at der i hovedstaden og Københavns amtsrådsreds findes 1.122 indbyggere pr. tandlæge, medens der f. eks. i Thisted amtsrådsreds findes 4.224 og i Ringkøbing 3.463 indbyggere pr. tandlæge. Der er med andre ord ca. tre gange så mange mennesker for hver tandlæge i disse dele af Vestdanmark, som der er i Østdanmark, og denne tendens er karakteristisk for den pågældende statistik.

Folketinget kan naturligvis ikke gøre noget direkte for at påvirke lokalitetsvalget, men vi må håbe, at kommunalfolkene i de kommuner, som mangler tandlæger, er opmærksom på forholdet og vil og kan arbejde på at forbedre det.

Det vil naturligvis være et stort fremskridt, når man i mange af disse kommuner får etableret skoletandklinikker, og jeg vil i den forbindelse gerne spørge den højtærede minister, hvorledes det går med arbejdet i den i 1959 nedsatte kommission vedrørende barnetandplejen. Kommissionen fik til opgave at undersøge retningslinjerne for den fremtidige skoletandpleje og eventuel anden børnetandpleje, og der må vel snart kunne ventes en betænkning eller udtalelse, således at man kan komme i gang med arbejdet. Man regner med, at kun ca. 50 pct. af alle danske skolebørn er under systematisk kommunal tandpleje, så der findes desværre mange børn i den skolepligtige alder, der ikke får og heller ikke har mulighed for at få deres blivende tænder behandlet.

Medens vi er indforstået med ændringen i assistenttiden, er vi ikke på forhånd indforstået med at give ministeren den ønskede bemyndigelse til efter forhandling med de interesserede parter at fastsætte nærmere regler for den omhandlede assistenttjeneste. Det fremgår hverken af fremsættelsen eller af bemærkningerne til lovforslaget, hvori disse regler skal bestå, og det er der-

for heller ikke muligt at tage stilling. Hvad skjuler der sig bag bemærkningen til § 1, stk. 4, om at ændre assistenttjenestens art og omfang,

„således at tjenesten i videre omfang end hidtil får karakter af en egentlig efteruddannelse“?

Der kan jo ligge meget bag denne formulering, og det er ejendommeligt, at ministeren udbeder sig en bemyndigelse uden at gøre det mindste rede for, hvad denne bemyndigelse omfatter. Forudsætningen for at opnå en bemyndigelse her i folketinget må være, at formålet ligger klart og tydeligt belyst, således at tinget ved, hvad det er, det forpligter sig til at medvirke til, og det er i denne forbindelse ikke tilstrækkeligt, at nye regler skal udarbejdes efter nærmere aftale med de interesserede parter.

Vi hilser med glæde, at der nu er mulighed for at etablere et nordisk arbejdsmarked for tandlæger, omfattende alle de nordiske lande med undtagelse af Island, og her er vi indforstået med at bemyndige indenrigsministeren til at foretage de nødvendige ændringer i tandlægeloven, når og hvis en eventuel ratifikation af overenskomsten har fundet sted. Men jeg gør opmærksom på, at vi naturligvis ikke på forhånd binder os til ordlyden af denne overenskomst, og at vi naturligvis må have indflydelse på udformningen af den.

Den omstændighed, at der nu åbnes mulighed for danske tandlæger til at nedsætte sig i andre nordiske lande, gør det nødvendigt, at indtægtsniveauet er nogenlunde ensartet i de respektive lande. Ligger vort niveau højere, skulle vi på lidt længere sigt kunne regne med nogen tilflytning; men ligger det lavere, må vi forudse, at der vil ske en fraflytning af danske tandlæger.

Jeg ved ikke, hvordan indtægterne er for f. eks. svenske tandlæger, og en direkte sammenligning er vel også vanskelig at gennemføre. Men jeg finder ikke, at monopoltilsynets undersøgelse vedrørende danske praktiserende tandlægers forhold og indtjening har givet sådanne resultater, at vi kan være sikre på at beholde alle vore unge tandlæger. Ved etableringen af et større arbejdsmarked kan det være dyrt at holde indtægtsudviklingen tilbage, men